

2014-й – рік синього дерев'яного Коня. Тож у січні парламентський журнал «Віче» присвячує конячій темі певну кількість сторінок, й зокрема, суперрубрику «Про коней і людей».

Коні – людям! І окремо – посадовцям!

Сергій ДУБРОВІН

За східним (китайським) календарем Рік синього дерев'яного Коня пануватиме від 31 січня 2014-го до 18 лютого 2015-го. Оскільки в Україні, зокрема і в місті Києві, є кінні підрозділи міліції, ми вирішили розповісти про роль коней у міліцейській службі.

Кінна міліція Києва діє з 2000 року. Її база розташована на міському іподромі. У загоні «кавалеристів» – 63 людини і 25 тварин. Більшість із них, породи українська верхова, є гордістю вітчизняного конярства. Красуються тут і великопольська, торійська породи. Нещодавно «парк» конюшні поповнився чотирма кремезними молодими «працівниками» патрульної служби із тернопільського кінного заводу. За віком це ще малюки, їм виповнилося по чотири роки, і тому вони проходять «курс молодого бійця»: навчаються, як справжні військові, пліч-о-пліч ходити строем, навіть нога в ногу, слухатися команди наїзника. За словами командира кавалерійського підрозділу – майора міліції Андрія Климаса, «хлопці» дісталися кмітливі й наступного сезону, тобто літом, вони вже вийдуть на своє перше патрулювання у столичні парки та сквери, так би мовити, на охорону правопорядку в зонах масового відпочинку. У звичайний час, коли немає футболу та інших гучних подій, це вотчина кінної варти. А коли в місті відбуваються масштабні акції – виїжджають у центр.

Не кожен кінь може потрапити на службу в міліцію. Щоб бути зарекованим саме до цього підрозділу, треба мати зріст не менш як сто сімдесят сантиметрів у холці, кремезну будову, стійку нервову систему, не

боятися пострілу та, безумовно, слухати й відчувати наїзника.

Інспекторам потрапити до «міліцейської кавалерії» набагато легше. Крім загальних вимог, вони повинні вміти поводитися з тваринами і пройти спеціальний курс підготовки в кінноспортивній школі, адже серед їхніх обов'язків не тільки охорона громадського порядку, а й належний догляд за своїми вихованцями. До речі, всі господарські роботи міліціонери-вершники виконують власноруч. І при тому десять коней щоденно мають бути готовими до виїзду на патрулювання. В окремих випадках, як, приміром, проведення міжнародних футбольних матчів, біля «Олімпійського» чергують 20 кінних патрулів. Основний принцип їхньої роботи суто психологічний. Будь-який, навіть найрозлюченіший уболівальник умить охолоне, як побачить, що на нього насувається трьохсоткілограмова глиба з вершником на спині. А то й усі 600, адже міліціонери зазвичай патрулюють вулицю по двоє. В екстрених випадках відразу викликається підкріплення по рації, якому ніякі автомобільні пробки та інші перешкоди не стануть на заваді. А роз-

ганяють бійки київські вершники дуже швидко і без ексцесів. Кінний патруль шикуються в шеренгу і пускає коней кроком, потім перебудовується в клин і переходить на рись, розосереджуючи у такий спосіб натовп. У разі необхідності вершник має право спішитися і затримати порушників. Потім патруль викликає патрульно-постову службу і передає їй бешкетників. Але це відбувається вкрай рідко. Згадується випадок, коли кілька років тому на матч до Києва приїхали фани з Шотландії. Мабуть, когось зачепив їхній образ у кілті, почалася колотнеча. Тож міліціонери верхи в'їхали в середину цього натовпу і відтіснили забіяк. Усім одразу перехотілося битися. Тож одна тільки поява коня у великому місті змушує правопорушників тремтіти. Тому ані газові балончики, ані кийки чи наручники не стають міліціантам на конях у пригоді.

Загалом вершників на конях іноземці сприймають стримано, а ось кияни, наче забаву – хочуть коня погодувати, сфотографуватися з ним і навіть покататися...

Утім, більшість перехожих намагається триматися на безпечній відстані, щоб, бува, не потрапити під копита, – каже Андрій Климас.

Завершуючи розповідь, передаємо прохання заслужених ветеранів кавалерійського підрозділу – коней Дніпра (*праворуч*), Винограда (*ліворуч*), Майкопа та Любимчика. Ось їхній месидж у рік синього Коня: «Шановні посадовці, ті, хто виділяє кошти на нашу їжу! Кінь за добу з'їдає шість-сім кілограмів сіна, кілограм вівса, кормової добавки та висівок близько півтора кілограма. За нашу майже десятирічну бездоганну службу ми так і не їли вдосталь. Може, хоча б у наш рік синього Коня, зробіть нам подарунок і знайдіть кошти на наше проживання-харчування. Своїх залізних коней ви годуєте щодня. Не забувайте й про нас. А ми вам віддячимо спокоем і порядком на вулицях рідного міста».

